

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De Ciuibus & Mercatoribus. Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

tar, si qua Ecclesie pericula euenissent, atq; vt
pupillos & viduas tueri possent. Erat id tem-
poris vita eorum & cōuersatio vsqueadeo ho-
nesta, composita, diuina, modesta ac humilis,
vt adspicientes delectaret neque mediocriter
ad virtutis honestique studium eorum animos
inflammaret. Denique in cunctis actionibus
suis Deum, eiusque honorem intentione ac a-
more prosequerantur. Ita videlicet vitam
quondam exigebant suam equites pij, honesti,
atque prudentes: eaque re multi ex eis, diuo-
rum catalogo ascribebantur.

De Ciuibus & Mercatoribus.

CAPVT XVIII.

DEVS: Iā oculos aduerte ad ciues & mer-
catores, vt ij hoc æuo sese gerant in vrbi-
bus. Certum indubitatumq; habeas, pe-
riculosissime cum eis agi. Immanis siquidem &
horrenda eos auaritia obtinet, quā intantum
occasantur & implicantur, vt vix eam à se vn-
quam ante obitum stium possint excutere, mā-
nibusque sese obstringant ac inuoluant vitijs
& peccatis. Oritur autem hæc auaritia ex ani-
mi fastu ac elatione, quā alij alios perpetim
excellere nituntur. Interim permisso quorun-
dam ex eis qui confessiones recipiunt, quod o-
ptime nouit is, quem nihil latet, res & bona tē-
poraria periculosissime coaceruat, nimisq; la-
ta sunt conscientia. Olim ciues & negociatores
homines erāt religiosi ac virtutibus ornati, &
in omnibus, quæ vel egissent, vel omisissent,
fidos

Auaritia quæ
vnde ducat
originem.

Quales olim
Ciues & ne-
gociatores
fuerunt.

Psal. 75.

fidos se præstabant, erantq; exiguis contenti
 facultatibus, neque retinendis frugibus ac vi-
 no annuæ charitatem efficiiebant. Itaq; Deus
 apud illos demorabatur: siquidem pectora eo-
 rum non ita vt hodie auaritia sibi vendicabat
 ac deuastabat, certè Deus omnipotens in per-
 turbato, dissipato, erroribus implicito & in-
 quieto pectore habitare neque vult, neque po-
 test. In pace nanque, id est, tranquillo pec-
 tore factus est locus eius. Crede mihi, qui-
 quis in hac auaritia deprehensus erit in extre-
 mo vitæ articulo, is nimis quam periculo-
 sedet: idque nõrunt homines, neque tam
 agnoscere volunt. Vbi tantum comparassent
 rerum temporalium, quantum ipsis & eorum
 prolibus satis esset, quod quidem eis permit-
 titur, modo secundum Deum & licitis ratio-
 bus fiat, deinde quiescerent ac cessarent, de-
 tam deinceps agerent honestam ac diuinæ legi
 consentaneam, neque sibi paterentur auaritia
 tyrannidem dominari. At nunc singuli alios
 æquare, immò & excellere volunt, atque ad
 etiam Maiores suos opibus vincere. Quo fit,
 erga Deum eiusque amicos tenaces sint, pro-
 fundantque res suas contra voluntatem Dei
 superbiz ac ostentationis causa, sicque noctes
 ac dies pro acquirendis cumulandisque diuitijs
 multa solitudine curisque anxijis detinentur.
 H. Quid sibi vult Domine Deus, quod pleriq;
 tantas tribuis opes, cum temen id saluti eorum
 officere verear? D. Bonitas Dei tam immensa
 est, vt nihil sinat esse irremuneratum. Vbi igitur
 tur cor animumque hominis rebus hisce ce-
 ducis ac temporarijs penitus addictum esse co-
 spicit.

scicit, iisdem eum muneratur, expletque eius desiderium presentis vitæ bonis temporalib⁹. Sed periculosissima eorum conditio est, qui in rebus presentibus ac temporarijs sua captant & constituunt oblectamenta. H. Miserere Deus pijsime Ecclesiæ tuæ.

De artificibus mechanicis.

CAPVT XIX.

DEVS: En quam periculosam degunt modò vitam artifices mechanici, quanta eos avaritia occupat, quanto perè eis se æquiparare conantur, quibus eos diuina lege ac ordinatione, atque ob timorem Dei oportebat esse subiectos? Antea actis seculis mechanici animo humiles ac simplices erant, eademque modestiam ac simplicitatem etiam vestibus & vitæ suæ conuersatione præ se ferebant. Denique in cunctis actionibus & operibus suis vsque ad obsequij ac religiosi erant, vt magnam DEI amicitiam ac familiaritatem experirentur. Nunc vero intantum superbia effertuntur, atque ordinis sui excedunt limites, vt nulla in oratione Deus commorari queat. Siquidem in superbis nunquam Deus omnipotens habitare dignatur. H. Obsecro Domine Deus meus, huius te tangat miseratio. Equidem putabant homines eos esse simplices admodum. D. Opera sua nimis carè vendunt, alijque alios eo inuadunt, vt magnum exigant precium, odioque in inuidia sese inuicem multis modis prosequuntur, & aliorum operibus alij derogant, eaque